Bayer Zsolt: Világvége-kirakós John Boltonnal

2022 október 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A probléma az, hogy fogalmunk sincs, ki irányítja valójában az Egyesült Államokat

John Boltonnal kezdjük. Hogy fogalmuk sincs, kicsoda ?? Jaj, dehogy nincs!

Ez az alak hosszú-hosszú ideje fontos pozíciókat töltött be különböz? republikánus kormányok alatt az Egyesült Államokban, George W. Bush idején még ENSZ-nagykövet is volt, aztán Donald Trump nemzetbiztonsági f?tanácsadója lett bel?le, de Trump végül elhajtotta, amúgy az amerikai fegyverlobbi egyik szócsöve és kijáróembere – legyen ennyi elég róla. S bár most az égvilágon semmiféle pozíciója sincs, azért nem akárkir?l van szó. És nem akármilyen gazemberr?l!

Nos, Bolton a napokban egy egészen elképeszt? cikket jelentetett meg, amelyben a következ? állításokat fogalmazta meg:

„Putyint és a teljes orosz rezsimet meg kell buktatni.”

„Putyint és rezsimjét a harmadik világban alkalmazott módszereinkkel kell megbuktatni.” „Oroszországnak a Nyugatot kell szolgálnia, a Nyugat érdekeit kell szolgálnia.”

„Oroszországnak NATO-tagnak kell lennie.”

„Törekvéseinket nehéz lesz leplezni, de nem kell hangosan beszélnünk ezekr?l. És semmi okunk félénknek lenni.” (A forrás ITT található)

Döbbenetes szavak, döbbenetes gondolatok. S persze könny? megoldás mindezt elhessegetni annyival, hogy „na, de ki az a John Bolton?!” – a liberális–neomarxista világsajtó ezt is fogja tenni valószín?leg, már persze abban az esetben, ha nem tudja az egészet elhallgatni –, de ez bizony csak látszatmegoldás, struccpolitika.

Ugyanis az egyik legnagyobb probléma éppen az, hogy jelen pillanatban fogalmunk sincs, ki irányítja valójában az Egyesült Államokat. Csak azt tudjuk biztosan, hogy ki nem: a leépült, demens, magatehetetlen és végképp elhülyült Joe Biden biztosan nem.

Az ? képességei ma már a vizelet visszatartásra korlátozódnak, ha egyáltalán. De legalább az biztos, hogy még alelnök korában „bevásárolta magát” Ukrajnába, a moral insanity és teljesen képességtelen drogos fia volt a helytartója, s ahogy ezt a másik cégéres gazember, Soros György a saját szájával el is mondja, elég sokat kockáztatott ezzel az egész ukrán bulival kapcsolatban. (Akit érdekel, tekintse meg ITT a vonatkozó bejátszásokat)

A lényeg: az Egyesült Államok elnökének ma gyakorlatilag semmi köze az Egyesült Államok politikájához és „politikacsinálásához”, ugyanis az Egyesült Államok elnöke ma sem a súgógépen elé rakott szöveget, sem a kezébe nyomott kis súgócédulákat nem képes felolvasni, nem tud menni, nem tudja felvenni a zakóját, többnyire fogalma sincs arról, hogy hol van, többnyire szunyókál vagy szellent, ha egyiket sem, akkor kislányok haját simogatja és szagolgatja.

Az Egyesült Államok alelnöke pedig elmegy a demilitarizált övezetbe a két Korea határán, és ott közli, hogy Észak-Koreát megbízható és fontos szövetségesnek tartja… Továbbá az Egyesült Államok képvisel?házának elnöke, Nancy Pelosi Tajvanra is elutazik a saját elnökének kifejezett kérése ellenére, majd azt nyilatkozza a miértet firtató kérdésre válaszként, miszerint „imádom, hogy a kínaiak engem utálnak a legjobban”. (Ezért tényleg érdemes egy újabb armageddont kockáztatni…)

Szóval nem tudjuk, mert nem is tudhatjuk, ki irányítja az Egyesült Államokat. Ha az afganisztáni kivonulásukat szemléljük és elemezzük, akkor úgy t?nik, hogy az égvilágon senki.

Ha John Bolton megdöbbent? gondolatait olvassuk vagy a budapesti nagykövetük, David Pressman szavait halljuk arról, miszerint „remélem, nem kell nyomást gyakoroljunk Magyarországra”, akkor úgy t?nik, valakik mégis.

Megjegyzés a nyomásgyakorlás dolgában: „Foglalod a k…rvanyádat, / De nem ám a mi hazánkat!… / Hadat nekünk ?k izennek, / Kik egy nyúlra heten mennek."

Ajánljuk a nagykövet úr figyelmébe Pet?fi Sándorunkat, ? örök, és a nagykövet úr a foglalod igét nyugodtan cserélje ki nyomásgyakorlodra, Pet?fi Sándor üzenete így is tökéletesen megállja a helyét.

Mindenesetre annyit leszögezhetünk, jó lenne egyszer pontosan megtudni, ok- és tényadatolva, vajon mik is az Egyesült Államok harmadik világban alkalmazott módszerei, amelyekkel rendszert és rezsimet szoktak buktatni.

S azt is jó lenne megtudni végre, vajon ma az Egyesült Államokban a tényleges irányítók közül hányan gondolják Boltonnal együtt, hogy „Oroszországnak a Nyugatot kell szolgálnia" – mert ha sokan, akkor Bolton most fényesen igazolta és letagadhatatlanul, egyszer s mindenkorra bebizonyította Putyin összes mondanivalóját a Nyugattal kapcsolatban, vagyis hogy a Nyugat Oroszország, az orosz nemzet, az orosz kultúra, az orosz létforma megsemmisítésére törekszik.

És innen tényleg elég nehéz lesz visszatáncolni. Innen tényleg úgy t?nik, hogy mindenkinek – majdnem mindenkinek – elment az esze. Innen tényleg úgy t?nik, hogy a világ irányítói egy hatalmas asztal körül állva éppen a nagyon sok ezer darabos harmadik világháború cím? puzzle-t rakják ki, és már csak néhány darabot kell a helyére illeszteni, hogy kész legyen.

S ha kész, minden kész… Bizony: „ügyes" kezek „helyére tették" az Északi Áramlatot a tenger alatt, a Kercsi-szoros hídját, már olvashattuk, hogy valakik fel akarták robbantani a Törökországon keresztül futó vezetéket is (az lenne az egyik legutolsó darab, ami még nincs a „helyén") – és lassan megérkezünk, lassan összeáll a kép.

Bolton pedig megírja, hogy Oroszországnak a Nyugatot kell szolgálnia. Óriási ötlet. Kár, hogy nem fog sikerülni. A „West and the rest" világnézet összeomlani látszik. Mert ma a Nyugat és benne az Egyesült Államok hiába füttyent, valahogy a „rest" nem akar igazodni.

Szaúd-Arábia elég látványosan intett be Amerikának az OPEC-kel együtt k?olaj-kitermelés dolgában, majd a szaúdiak még azt is megengedték maguknak, hogy nyilvánosságra hozzák, miért ment hozzájuk pontosan Biden, mit olvasott fel nyökögve a céduláiból.

Azt olvasta fel, hogy „ne csökkentsétek az olajkitermelést, s?t inkább növeljétek, mert novemberben nálunk félidei választások lesznek, és nekem nagyon rosszul jönne egy benzináremelkedés". Ezt a szaúdiak meghallgatták, majd röhögve közölték, hogy az egész OPEC csökkenti az olajkitermelést.

Kína pedig ma már önálló nagyhatalom, és magasról tesz az Egyesült Államokra. (Ja! És Oroszországot és Kínát sikerült soha nem látott közelségbe hozni egymáshoz ezzel a remekbe szabott amerikai külpolitikával!) India magasról tesz az Egyesült Államokra. A csendes-óceáni államok szintúgy, Pakisztán szintúgy – ez jó kör volt, Joe bácsi…

De ett?l még a puzzle rendületlenül készül.

A hatalmát, befolyását, érdekérvényesít? képességét és leginkább józan eszét és józan ítél?képességét vesztett Európa pedig pontosan és tökéletesen úgy viselkedik, mint Karinthy Frigyes Kacsapecsenyéjének f?h?se, a kacsa.

Akit éppen levágnak, s az ? szemszögéb?l látjuk a világot – levágás el?tt és a levágás pillanatában.

Kukkantsunk csak bele ebbe a remeklésbe:

„Kacsapecsenye
I.
Így történt, láttam. […]

Reggel volt, a mindig megújuló, örökkévaló, végtelen Élet és Lét reggele – vér és vágy az erekben, a begyekben pedig jóíz?, nyeldekl? készül?dés halvány árpaszem, sárga kukorica morzsolására.

Hevenyében beosztotta magának a legközelebbi teend?ket – mihelyt a két Hízottat hátraviszi Szárnyatlan Óriásisten (ezekbe er?vel tömik a kukoricát), átbújik a palánkon: el?bb az itató, aztán keresgélés az eperfa alatt, sietve, mert Kékfej? megint fürgébb lesz, elkapja el?le. Aztán verekedés a libákkal, az utóbbi id?ben nagyon er?szakosak lettek.

Aztán sütkérezni a forró fényességben, töltött beggyel – utána ki a kapun, le a folyóhoz, át a sáson –, a Végtelenségnek és Örökkévalóságnak talán ez a legszebbik fejezete, a h?s, csobogó nedvesség, amiben olyan könny? és álomszer? a lebegés, hasonlatos ahhoz, amire még emlékszik, messzir?l – mikor fönt, fönt lebegett még, a kék határtalanban, Fényes Valóság közelében… Aztán álom, a vér csöndes bugyborékolása ereiben, meleg, édes szárnyai alá dugott cs?rrel, egyenletesen pihegve, örökké.

Kibújt a palánk alól, az itatóhoz. Már vagy öten álltak ott: egyforma, gépies mozdulattal, bedugták a cs?rüket, kihúzták, föltartották, hogy a víz lemenjen, megint bedugták.

? is közéjük állt: bedugta a cs?rét, felszívta a vizet, hátracsapta a nyakát, lenyelte, megint bedugta. Mikor színültig megtelt, elégedetten gágogott egyet, és az eperfa felé indult. Ekkor toppant oda Szárnyatlan Óriásisten.

Most sietve jött b?rlábon, ugrált közöttük. Tudta, hogy ilyenkor el kell ugrani el?le, valamivel gyorsabban szedni a lábát, szárnyait szétterpeszteni – aztán, pár lépés után meg lehet állni megint. Legtöbbször kukoricát dob ilyenkor – legrosszabb esetben hamar elt?nik, vissza lehet jönni a vályúhoz. […]
Ejnye, ez unalmas és bosszantó. Óriásisten hátraszorítja mind a két szárnyát, és már megint tapogatja. Most a begyét meg a nyakát. Jó lenne, ha már letenné, már fáj is a hónalja. Er?lködik, hogy megértesse vele, hogy ez nem jó, hogy talán a macskával téveszti össze, az szereti az ilyet.

De ezúttal tovább tart a dolog… Óriásisten most a nyakát is hátraszorítja, egészen hátra, vissza a hátára. Most mozdulni se tud, nem is látja Óriásistent, csak egy darab eget. Legjobb, ha türelmesen vár.

Az ám… de Óriásisten nem hagyja békén… valamit motoszkál a nyakán, tépdesi a tollat, úgy látszik… ejnye, ez már egészen kellemetlenül csiklandós, csak már letenné… de nem, szorosan tartja, nagyon szorosan, már fáj a visszahajtott nyaka… és a másik kezével, ami szabadon van, hadonász… és valami csillogó, villogó hosszú van ebben a másik kezében…

Ez nagyon furcsa… ez nagyon kényelmetlen… és nagyon rossz… ejnye… hát ez mi… valami tévedés… hisz ez a villogó valami… hisz ez nem ide való, a nyakára… ki kellene nyitni a cs?rét, gyorsan, gyorsan, visszahajtani a nyakát… megértetni azzal az ostoba Óriásistennel, hogy ez nem oda való… gyorsan… de nem bírja…

No és… no és ez… ez meg mi… valami nyisszan… hát persze, tudta ?, hogy az nem oda való… hogy ebb?l rossz lesz… A nyaka… kinyílt a nyaka… ez nem lehet… ez nincs rendjén… ez tévedés… a cs?re helyett… ez nem történhetik… most egy rettenetes, iszonyú lehetetlenség történt… és valami folyik… kapkodva, lüktetve… talán a víz, nem? amit föllefetyelt… és igen… és Óriás… isten… szét… tartja… a nya… a nyakát…

És folyik… és lüktet… és bugyog… tovább… de milyen… furcsa ez… ez nem igaz… és most… Óriás… isten… végre… eleresztette… és már lent van… a földön… most… most… el kell… gyorsan… szaladni…

És mi ez… ez a piros… ez a sok piros… ez a sok piros és nem lehet… szaladni… pedig Óriásisten… már eleresztette… És mi ez… nini… Kékfej?… itt kotorász mellette… valamit… hé, Kékfej?…
II.
Ebédre kacsapecsenye volt.”

Így várunk. Európa vár. Csak már kukoricát sem szór senki. Már gáz sincs, villany sincs, meleg sincs, semmi sincs. Csak hülye beszédek vannak. Egyre hülyébb ideológiák, világmagyarázatok.

Készül a kacsapecsenye. Jó lenne tudni, ki fogja megenni…

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalázatról tabumentesen
„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló